

Arrest

nr. 206 080 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. BUYSSE
Kortrijksesteenweg 597
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 juni 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 16 juni 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 30 september 2010.

1.3. Op 7 januari 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er op dat moment in Bagdad sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

1.4. Verzoeker werd op 25 april 2016 door de Correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar en drie maanden wegens zijn deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en wegens dierenmishandeling. Aan verzoeker werd tevens een geldboete opgelegd van 2.700.000 euro en hij werd gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet. Deze veroordeling werd door het Hof van Beroep te Gent bevestigd in een arrest van 6 februari 2017.

1.5. Bij schrijven van 3 juli 2017 verzocht de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken op basis van artikel 49/2, § 4, tweede lid en artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

1.6. Verzoeker werd op 16 augustus 2017 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen teneinde hem de gelegenheid te bieden om mondeling te reageren op zijn veroordeling en de redenen aan te halen tot behoud van zijn status.

1.7. Op 28 augustus 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, een Arabische soenniet zijn en afkomstig zijn van de wijk Dora in Bagdad. U zou geboren zijn in 1986 en verklaarde drie broers en twee zussen te hebben. U zou nooit lid zijn geweest van een politieke of religieuze groepering of organisatie en zou deel uitmaken van de J.(...)-stam. Uw vader zou vroeger aangesloten zijn geweest bij de Baath-partij. Hij zou ondermeer werkzaam zijn geweest bij het nucleair atoomagentschap en zou aan de universiteit van Bagdad gedoopt hebben. Ook enkele van uw ooms zouden actief zijn geweest bij de Baath-partij.

U verklaarde tijdens het gehoor van 30 september 2010 dat uw twee oudere broers E.(...) en J.(...) na de val van het Baath-regime in 2003 met de 'Mudjaheddin' zijn gaan samenwerken en strijd hebben geleverd tegen de Amerikanen. U voegde er aan toe dat drie kwart van uw stam bij de 'Mudjaheddin' was aangesloten. Op een bepaalde dag in de periode 2007-2008 zouden uw broers E.(...) en J.(...) het ouderlijke huis hebben verlaten. Sindsdien zou u niets meer van hen hebben vernomen.

Uzelf verklaarde eerder niet betrokken te zijn geweest bij de mudjaheddin maar zou uw land hebben verlaten nadat u problemen kreeg met uw vader en uw stam omwille van uw relatie met een christelijk meisje. Dit meisje zou de naam R.(...) Y.(...) hebben en woonachtig zijn in uw wijk Dora. Uw vader ging niet akkoord met deze relatie en zou u gezegd hebben dat u zijn zoon niet meer bent en zou ook de leden van uw stam op de hoogte hebben gebracht. Na een ruzie met uw vader zou u onmiddellijk naar uw tante zijn gegaan waar u enkele dagen zou hebben gewoond. Nadien zou u ongeveer een maand bij uw vriend Y.(...), die eveneens in de wijk Dora woonachtig zou zijn geweest, hebben verbleven. Op 1 juni 2010 zou u in de stad Erbil het vliegtuig hebben genomen en naar Istanbul (Turkije) zijn gereisd. In Turkije zou u in een vrachtwagen zijn gestapt, waarmee u naar België zou zijn gekomen. U zou op 11 juni 2010 in België zijn aangekomen. Op 16 juni 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Omdat er geen geloof werd gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven maar het CGVS van oordeel was dat de situatie in uw regio van herkomst op dat moment onveilig was, werd u op 7 januari 2011 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend, zoals voorzien in art 48/4, §2, c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Op 6 februari 2017 werd u door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar en 3 maanden wegens feiten van mensensmokkel en dierenmishandeling. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

Op 3 juli 2017 ontving het CGVS een brief waarin de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzocht om de mogelijkheid van intrekking van uw vluchtelingenstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Op 16 augustus 2017 werd u door het CGVS gehoord in de gevangenis van Dendermonde.

U verklaart dat u zich inderdaad schuldig heeft gemaakt aan een misdrijf. Echter, op het moment van de feiten zou u niet hebben geweten dat de smokkel van mensen in strijd is met de Belgische wetgeving. U zou bovendien louter mensen hebben willen helpen en dit volledig belangeloos. Wat betreft uw veroordeling voor dierenmishandeling, ontkent u ooit een dier te hebben mishandeld. Na uw vrijlating wil u graag terug aan het werk, een gezin stichten en in België blijven.

U verklaart voorts dat u onmogelijk naar Irak kan terugkeren. Uw familie kende er, zoals u tijdens uw asielpcedure al aangaf, nogal wat problemen. Uw familie zou overigens niet langer in Irak maar in de Emiraten wonen. U verwijst voorts naar het sektarisch geweld tussen de soennieten en de sjiieten en naar de algemene situatie in uw regio van herkomst. Tot slot haalt u aan dat u meermaals betoogd heeft aan de ambassade van Irak. Wellicht in 2014 was u zelf nog de organisator van dergelijke betoging. De mensen van de ambassade zouden u geslagen en bedreigd hebben. Mocht u naar Bagdad teruggaan, dan dient u daar gezien uw deelname aan deze manifestaties zeker de wraak van sjiiitische milities te vrezen.

Een vijftal dagen na het gehoor heeft u nog een e-mail met daarin een link naar een Youtube filmpje en een scan van een aantal documenten van uw familieleden aan het CGVS laten overmaken: het betreft enkele bladzijden uit de paspoorten van uw vader, uw moeder, een broer en een zus, alsook de verblijfskaarten van uw familieleden in de VAE.

B. Motivering

Op 7 januari 2011 werd u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op grond van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus was ingegeven door de vaststelling dat in uw regio van herkomst een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, uw status vandaag moet worden ingetrokken. Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 25 april 2016 en een arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 6 februari 2017. Uit deze stukken blijkt dat u veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 8 jaar en 3 maanden wegens feiten van mensensmokkel en dierenmishandeling. U werd tevens gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten ontzet.

Artikel 55/5/1 §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt ten aanzien van de vreemdeling die op grond van artikel 55/4 §§1 of 2 uitgesloten had moeten zijn. Artikel 55/4, § 1 c) stipuleert dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane arrest van het Hof van Beroep te Gent.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u 25 april 2016 veroordeeld werd door de Correctionele rechtbank te Dendermonde voor uw deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden. In het bijzonder werd vastgesteld dat er misbruik gemaakt werd van de precare situatie van de slachtoffers; dat van de betrokken activiteiten een gewoonte werd gemaakt; en dat de mensensmokkel gebeurde in het kader van een criminele organisatie. De correctionele rechtbank oordeelde aangaande de bewezen verklaarde feiten: "Het is duidelijk dat de feiten gepleegd door beklaagden **zeer ernstig** zijn. Het zijn niets ontziende mensensmokkelaars. (...) De onmenselijke en beestachtige manier waarop zij hun "cliënteel" benaderen, behandelen en in vrachtwagens stoppen/duwen of verschepen zal hun een zorg wezen.

Als beesten dienden de slachtoffers urenlang in weer en wind in een bosje aan een parking te wachten om in een vrachtwagen te worden gestouwd, op risico van eigen leven. De toestand waarin 'de smokkelwaar' aankwam, was voor de beklaagden van geen enkel belang." In hetzelfde vonnis werd u veroordeeld voor de brute mishandeling van een kat. De Correctionele rechtbank oordeelde dienaangaande in niet mis te verstane bewoordingen: "Achtste beklaagde mishandelde op ongezien perverse en weerzinwekkende manier ook een dier. Zijn handelen geeft aan dat deze beklaagde er genoeg in schepte om een weerloos dier te molesteren. Beklaagde stond duidelijk niet in het minst stil bij het dierenleed dat door zijn handelwijze werd veroorzaakt. Dit onderlijnt de sadistisch-criminele ingesteldheid van deze beklaagde, die op geen enkele manier tolereerbaar is."

U tekende weliswaar hoger beroep aan tegen dit vonnis, doch aangezien u aan de grief "schuldverklaring" verzaakte en uw hoger beroep beperkt was tot de beschikkingen op het strafgebied wat betreft de strafmaat en het niet toepassen van gunstmaatregelen, sprak het Hof van Beroep zich in het arrest van 6 februari 2017 niet opnieuw uit over de schuldvraag (zie arrest Hof van Beroep dd. 6 februari 2017, p. 28 en 33).

Uit de motivering en de strafmaat gehanteerd door de Correctionele rechtbank te Dendermonde (en bevestigd door Hof van Beroep te Gent) blijkt duidelijk dat de feiten waarvoor u veroordeeld werd bijzonder zwaarwichtige feiten betreffen. Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 § 2 ingetrokken.

U werd op 17 augustus 2017 in de gevangenis van Dendermonde gehoord door een medewerker van het CGVS, waarbij u de gelegenheid kreeg argumenten aan te brengen tot behoud van uw status. De redenen die u aanbracht kunnen een behoud van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet rechtvaardigen.

U minimaliseert uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten en verklaart zich nooit of te nimmer schuldig te hebben gemaakt aan dierenmishandeling. Echter is het CGVS gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane arrest van 6 februari 2017 van het Hof van Beroep te Gent. De loutere bewering dat u niet wist dat u strafbare feiten pleegde, dat u mensen in nood wou helpen en daar nooit voor betaald werd (CGVS, p.6, 9), alsook de vaststelling dat u ontkent een kat op gruwelijke wijze te hebben mishandeld (CGVS, p.6), volstaan geenszins om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.

U verklaart voorts dat u na uw vrijlating terug aan de slag wilt gaan, dat u wilt huwen en een gezin stichten. U verblijft al zeer geruime tijd in België en wil dat zo houden, zo zegt u (CGVS, p.7). Dergelijke verklaringen doen evenwel geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

U verwijst voorts ook naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald. U ontkent nu dat uw door het CGVS ongeloofwaardig bevonden relatie met R.(...) aan de basis van uw vertrek uit Irak lag maar verwijst naar de (eveneens ongeloofwaardig bevonden) problemen die uw broers zouden hebben gekend en naar het feit dat uw soennitische J.(...) stam geïmigreerd wordt door sjiiitische milities (CGVS, p.3-4). Bovendien zou u zich tijdens uw verblijf in België geregeld hebben laten opmerken tijdens betogingen voor de ambassade van Irak (CGVS, p.5-8). Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied (cf. infra).

Gelet op het bovenstaande brengt u geen elementen aan die een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus wettigen.

De door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De identiteitsstukken van uw familie tonen aan dat uw ouders, broer en zus momenteel in de VAE verblijven. Uw vader zou daar les geven aan een universiteit. Deze stukken doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u zich schuldig heeft gemaakt aan een zeer ernstig misdrijf.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In deze dient te worden opgemerkt dat u het tijdens uw asielprocedure zoals hierboven reeds aangegeven niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar Irak een persoonlijke vrees voor vervolging dient te hebben. Dat uw broers deelachtig waren aan activiteiten van de Mudjaheddin, werd geheel ongeloofwaardig bevonden. U verwijst voorts naar uw behoren tot de soennitische geloofsstrekking en tot de J.(...) stam en stelt daarom de sjiiitische milities te vrezen. U toont echter geenszins in concreto aan dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde blijkt ten gevolge het behoren tot deze stam. Gevraagd of u hierdoor ooit persoonlijk werd benaderd of geïsoleerd, blijkt dat alvast niet het geval (CGVS, p.3, 4).

Wat betreft uw zogezegd politiek activisme in België, merkt het CGVS op dat uw zogezegde deelname aan betogingen in België geenszins hoeft te betekenen dat u bij een terugkeer naar Irak represailles dient te vrezen. U stelt dat u tijdens deze betogingen bedreigd en geslagen werd (CGVS, p.7, 8), maar u legt hier niet het minste bewijs van neer. U beperkt zich tot het doorsturen van een link naar een Youtube filmpje. Het videofragment toont evenwel een vredevolle manifestatie: een persoon voert het woord, enkele omstanders luisteren. Er is geen sprake van ongeregelde heden, laat staan dat uit dit fragment blijkt dat u tijdens deze betoging werd geïsoleerd. Meer zelfs, u lijkt niet meteen zichtbaar op deze beelden. Ook wat betreft uw verklaring als zou u zelf de organisator van dergelijke betoging zijn geweest, dient te worden opgemerkt dat u dit op geen enkele manier aannemelijk maakt. U weet niet te verduidelijken wanneer dit was (CGVS, p.5) en u legt wederom geen enkel bewijs neer, hoewel mag worden verondersteld dat een organisator van een betoging hiervoor de nodige formaliteiten dient in orde te brengen. Dat uw beweerde deelname en betrokkenheid bij betogingen bij een terugkeer naar Bagdad tot vervolging door sjiiitische milities zouden kunnen leiden, is dus allesbehalve geloofwaardig.

Rekening houdend met uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw herkomst, dient voorts de huidige veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al- Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met bovenstaande gegevens is het CGVS van oordeel dat u naar Irak mag worden teruggeleid. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 15, sub c) van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, gelezen in samenhang met artikel 2, sub e) van deze richtlijn, de

artikelen 48/2, 48/3, 48/4 § 2, c), 48/3 en 55/5/1 § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de rechten van verdediging en de zorgvuldigheidsverplichting, de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en een manifeste beoordelingsfout, stelt verzoeker niet akkoord te kunnen gaan met de bestreden beslissing en voert hij aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met de gegronde vrees die hij heeft. Verzoeker is ervan overtuigd dat zijn leven in gevaar is in zijn land van herkomst. Hij merkt op dat hij niet alleen vanuit zijn uitgebreide persoonlijke ervaring spreekt, doch dat ook uit de hedendaagse situatie blijkt hoe in zijn land nog steeds ernstige misbruiken bestaan. De beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om zijn subsidiaire beschermingsstatus in te trekken is naar het oordeel van verzoeker geheel onbegrijpelijk en rijmt geenszins met de actuele veiligheidssituatie in Irak. Hij voert in dit verband aan dat er sprake is van een verslechtering van de situatie sedert het voorjaar van 2013, dat er verdere escalatie is sinds juni 2014 en dat UNHCR besluit dat de meest personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Verzoeker stelt dat zijn vader behoorde tot de Baath-partij en werkzaam was bij het nucleair atoomagentschap. Zijn familie vluchtte naar de Verenigde Arabische Emiraten, hetgeen hij heeft aangetoond aan de hand van hun paspoorten. Dit is een indicatie dat zijn relaas aangaande de situatie voor zijn stam J. in Bagdad wel degelijk geloofwaardig is, aldus verzoeker, die nog hekelt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, ongeacht of het asielaanvragen al dan niet geloofwaardig is, onvoldoende rekening houdt met zijn specifiek profiel. Verzoeker licht toe dat hij afkomstig is uit een overwegend sjiiitische wijk. Uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq”* van 31 mei 2012 blijkt dat soennieten afkomstig uit een overwegend sjiiitische wijk een risicoprofiel hebben. Daarnaast wijst zijn achternaam er volgens verzoeker ook op dat hij lid is van de Baath-partij. Hij voegt hieraan toe: *“Van waar is zijn familie oorspronkelijk afkomstig? Afhankelijk van zijn afkomst, kan zijn naam ook gelinkt worden aan de Ba'ath partij of regio's waar nu ISIS heerste. Door deze link kan men ook in Bagdad een doelwit worden.”* Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waar werd geoordeeld dat de asielaanvragen een grote voorzichtigheid aan de dag moeten leggen bij het onderzoek van asielaanvragen van personen uit Bagdad gezien de huidige volatiele situatie in de stad (RvV 24 november 2015, nr. X). In andere rechtspraak werd het niet toekennen van subsidiaire bescherming aan personen uit Bagdad bekritiseerd. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft ondertussen wel een nieuw CEDOCA-document gepubliceerd, maar het nieuwe rapport bevat volgens verzoeker in het algemeen enkel een update van de cijfers. De vragen van de rechter omtrent de conclusies die het Commissariaat-generaal trekt uit het CEDOCA-rapport blijven dus van kracht.

Verzoeker vervolgt zijn betoog, stellende dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op afdoende wijze motiveert waarom de subsidiaire bescherming niet kan verleend worden en dat enkel een algemene stijlformule wordt opgenomen in de bestreden beslissing. Hij voert aan dat hij bewees dat hij behoort tot de soennitische J. stam, waartoe ook de advocaten van Saddam Hoessein behoorden, hetgeen voldoende zegt over de herkomst en reputatie van deze stam. Verzoeker besluit dat zijn rechten in zijn land van herkomst niet gevrijwaard zijn. Dit blijkt volgens verzoeker duidelijk uit zijn afkomst, zijn religie, het behoren tot een bepaalde stam, alsook het verleden van zijn vader en zijn familie. Wat betreft de veiligheidssituatie in Bagdad, citeert verzoeker nog twee passages uit de Belgische en Nederlandse reisadviezen voor Irak.

2.2.1. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.2. Op 29 mei 2018 laat de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 26 maart 2018.

2.3.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) hij op 25 april 2016 door de Correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld werd voor zijn deelname aan internationale mensensmokkel met verzwarende omstandigheden en wegens dierenmishandeling, deze veroordeling op 6 februari 2017 werd bevestigd door het Hof van Beroep te Gent en uit de motivering en de strafmaat gehanteerd door

de Correctionele rechtbank te Dendermonde (en bevestigd door het Hof van Beroep te Gent) duidelijk blijkt dat de feiten waarvoor hij veroordeeld werd bijzonder zwaarwichtige feiten betreffen zodat niet kan getwijfeld worden dat er ernstige redenen voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden en zijn subsidiaire beschermingsstatus bijgevolg op grond van artikel 55/5/1, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt ingetrokken en (ii) de redenen die hij aanbracht tot behoud van zijn status een behoud van de hem eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen rechtvaardigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 28 augustus 2017 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in : 1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;”*.

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.5. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...) 6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”*.

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015) en vormt de omzetting in het Belgische recht van artikel 19.3. a van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielpprocedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26*).

Artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51-2478/001, 109).*

Punt 155 van deze ‘Guide des procédures’ bepaalt : *« Il est difficile de définir ce qui constitue un crime «grave» de droit commun aux fins de la clause d'exclusion à l'examen, d'autant que le mot «crime» revêt des acceptions différentes selon les systèmes juridiques. Dans certains pays, le mot «crime» ne vise que les délits d'un caractère grave; dans d'autres pays, il peut désigner toute une catégorie d'infractions allant du simple larcin jusqu'au meurtre. Dans le présent contexte, cependant, un crime «grave» doit être un meurtre ou une autre infraction que la loi punit d'une peine très grave. Des infractions mineures pour lesquelles sont prévues des peines modérées ne sont pas des causes d'exclusion en vertu de la section F b) de l'article premier, même si elles sont techniquement qualifiées de «crimes» dans le droit pénal du pays considéré. »*

*“155. Het is moeilijk een definitie te geven van wat in het licht van de voorliggende uitsluitingsclausule een “ernstig”, niet-politiek misdrijf vormt, te meer daar het woord “misdrijf” verschillende betekenissen heeft naargelang van het rechtstelsel. In sommige staten slaat het woord “misdrijf” alleen op zware strafbare feiten; in andere staten wordt daarmee verwezen naar een hele categorie strafbare feiten, gaande van een gewone kruimeldiefstal tot doodslag. In de huidige context wordt onder een “ernstig misdrijf” evenwel alleen verstaan doodslag of een ander feit waarop krachtens de wet een zeer zware straf staat. Lichtere strafbare feiten waarop geen zware straffen staan, zijn geen uitsluitingsclausules krachtens afdeling F b) van artikel 1, zelfs indien ze in het strafrecht van de staat in kwestie als “misdrijf” worden bestempeld.” (vrije vertaling zoals aangehaald Adv. RvS nr. 57.124/4 van 16 maart 2015, bij de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming, *Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, p. 53-54*).*

Verschillende criteria kunnen worden gebruikt bij de beoordeling van de ernst van een misdrijf, waaronder:

- de aard van de daad: dit houdt de beoordeling in van de mate van geweld, de *modus operandi*, het gebruik van een dodelijk wapen, etc.;
- de straf: een verwijzing naar de maximumstraf kan worden gemaakt die kan worden opgelegd of de lengte van de opgelegde straf bij een veroordeling;
- de werkelijke schade: hier is het noodzakelijk om de daadwerkelijke schade te beoordelen die kan worden toegebracht of op de persoon of het slachtoffer, of op de eigendom;
- de toegepaste procedureregels om het misdrijf te vervolgen: dit criterium vereist een overweging van de procedurele normen die van toepassing zijn, bijvoorbeeld of het misdrijf wordt beschouwd als een overtreding of een misdaad.

Elk van deze factoren, op zich of in combinatie, kan leiden tot de conclusie dat het misdrijf wordt gekwalificeerd als “ernstig” (zie EASO, “*Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU) A Judicial Analysis*”, January 2016, p. 24, 37).

In het kader van een beoordeling van de ernst van de gestelde daden en van de individuele verantwoordelijkheid van de betrokkene wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die deze daden en de situatie van deze persoon kenmerken, zodat geen afzonderlijke evenredigheids- of proportionaliteitstoetsing moet worden gemaakt door de commissaris-generaal wanneer hij tot de conclusie komt dat artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet van toepassing is (*mutatis mutandis* HvJ 9 november 2010, gevoegde zaken C-57/09 en C-101/09, *B. en D.*, § 109).

De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 25 april 2016 door de Correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van acht jaar, een geldboete van 2.700.000 euro en de ontzetting gedurende vijf jaar uit de in artikel 31 van het Strafwetboek genoemde rechten wegens zijn deelname aan internationale mensensmokkel met de verzwarende omstandigheden dat (1) het misdrijf is gepleegd ten opzichte van minderjarigen, (2) het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, (3) het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht, (4) van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt en (5) het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet. De rechter achtte de feiten bewezen en overwoog in de straftoemeting als volgt: *“Het is duidelijk dat de feiten gepleegd door beklagden zeer ernstig zijn. Het zijn niets ontziende mensensmokkelaars. Zij hebben als enig doel en bekommernis om op de kap van sukkelaars zoveel mogelijk geld te verdienen. De onmenselijke en beestachtige manier waarop zij hun “cliënteel” benaderen, behandelen en in vrachtwagens stoppen/duwen of verschepen zal hun een zorg wezen. Als beesten dienden hun slachtoffers urenlang in weer en wind in een bosje aan een parking te wachten om in een vrachtwagen te worden gestouwd, op risico van eigen leven. De toestand waarin ‘de smokkelwaar’ aankwam, was voor de beklagden van geen enkel belang. Dit blijkt zelfs uit de codetaal die ze gebruikten voor de te smokkelen mensen: sigaretten, mussen, duiven, geiten, kalkoenen of gewoon klotzakken.”* In hetzelfde vonnis werd verzoeker bijkomend veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie maanden wegens dierenmishandeling. De Correctionele rechtbank oordeelde in niet mis te verstane bewoordingen: *“Achtste beklagde mishandelde op ongezien perverse en weerzinwekkende manier ook een dier. Zijn handelen geeft aan dat deze beklagde er genoeg in schepte om een weerloos dier te molesteren. Beklagde stond duidelijk niet in het minst stil bij het dierenleed dat door zijn handelwijze werd veroorzaakt. Dit onderlijnt de sadistisch-criminele ingesteldheid van deze beklagde, die op geen enkele manier tolereerbaar is.”*

Deze veroordeling werd door het Hof van Beroep te Gent bevestigd in een arrest van 6 februari 2017. Het Hof overwoog: *“De lastens de beklagde M.(...) A.(...) D.(...) door de eerste rechter bewezen verklaarde feiten (met betrekking tot de tenlastelegging A) zijn bijzonder zwaarwichtig. Hij maakte misbruik van de kwetsbare politie van een groot aantal personen. De omstandigheid dat er ook minderjarigen onder de slachtoffers waren is des te erger.*

De beklagde bracht zeer vele mensenlevens in gevaar. De handelwijze van de beklagde ondermijnt de samenleving en getuigt van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een manifest gebrek aan respect voor de medemens. De criminele handelwijze van de beklagde kan geenszins worden getolereerd en dient zeer streng te worden afgekeurd en beteugeld.” en “De door de eerste rechter lastens de beklagde M.(...) A.(...) D.(...) bewezen verklaarde feiten voorwerp van de tenlastelegging B zijn weezinwekkend. De beklagde mishandelde een kat door haar in een wasmachine op te sluiten en de machine op zwierstand te zetten, door een kat aan voorpoten en hals vast te binden en door een kat een nagel uit te trekken.” Het Hof oordeelde dat de eerste rechter een evenwichtige bestraffing heeft opgelegd, die nog steeds passend was en absoluut noodzakelijk is om hem tot blijvend normbesef te brengen en recidive in zijn hoofde te voorkomen.

Verzoekers handelingen zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. De door verzoeker gepleegde misdrijven, waarvoor hij definitief in beroep werd veroordeeld op 6 februari 2017, dienen te worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 7 januari 2011 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen als volgt: *“U minimaliseert uw deelname aan mensensmokkelactiviteiten en verklaart zich nooit of te nimmer schuldig te hebben gemaakt aan dierenmishandeling. Echter is het CGVS gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane arrest van 6 februari 2017 van het Hof van Beroep te Gent. De loutere bewering dat u niet wist dat u strafbare feiten pleegde, dat u mensen in nood wou helpen en daar nooit voor betaald werd (CGVS, p.6, 9), alsook de vaststelling dat u ontkent een kat op gruwelijke wijze te hebben mishandeld (CGVS, p.6), volstaan geenszins om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus.*

U verklaart voorts dat u na uw vrijlating terug aan de slag wilt gaan, dat u wilt huwen en een gezin stichten. U verblijft al zeer geruime tijd in België en wil dat zo houden, zo zegt u (CGVS, p.7). Dergelijke verklaringen doen evenwel geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

U verwijst voorts ook naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald. U ontkent nu dat uw door het CGVS ongeloofwaardig bevonden relatie met R.(...) aan de basis van uw vertrek uit Irak lag maar verwijst naar de (eveneens ongeloofwaardig bevonden) problemen die uw broers zouden hebben gekend en naar het feit dat uw soennitische J.(...) stam gevisieerd wordt door sjjiitische milities (CGVS, p.3-4). Bovendien zou u zich tijdens uw verblijf in België geregeld hebben laten opmerken tijdens betogingen voor de ambassade van Irak (CGVS, p.5-8). Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied (cf. infra).

Gelet op het bovenstaande brengt u geen elementen aan die een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus wettigen.

De door u neergelegde documenten vermogen evenmin bovenstaande vaststellingen te weerleggen. De identiteitsstukken van uw familie tonen aan dat uw ouders, broer en zus momenteel in de VAE verblijven. Uw vader zou daar les geven aan een universiteit. Deze stukken doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u zich schuldig heeft gemaakt aan een zeer ernstig misdrijf.” Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen argumenten bij die voorgaande appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen. Immers, waar hij verwijst naar zijn asielmotieven en stelt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omwille van het Baath-verleden van zijn vader, wegens zijn naam (het behoren tot de stam J.) en omwille van zijn soennitische geloofsstrekking, richt hij zich in wezen tegen het in de bestreden beslissing verstrekte advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen volgt.

2.6. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6, eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een

verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

In deze dient te worden opgemerkt dat u het tijdens uw asielprocedure zoals hierboven reeds aangegeven niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar Irak een persoonlijke vrees voor vervolging dient te hebben. Dat uw broers deelachtig waren aan activiteiten van de Mudjaheddin, werd geheel ongeloofwaardig bevonden. U verwijst voorts naar uw behoren tot de soennitische geloofsstrekking en tot de J.(...) stam en stelt daarom de sjiiitische milities te vrezen. U toont echter geenszins in concreto aan dat er voldoende zwaarwichtige feiten voorhanden zijn waaruit een gegronde vrees voor vervolging in uwen hoofde blijkt ten gevolge het behoren tot deze stam. Gevraagd of u hierdoor ooit persoonlijk werd benaderd of geïsoleerd, blijkt dat alvast niet het geval (CGVS, p.3, 4).

Wat betreft uw zogezegd politiek activisme in België, merkt het CGVS op dat uw zogezegde deelname aan betogingen in België geenszins hoeft te betekenen dat u bij een terugkeer naar Irak represailles dient te vrezen. U stelt dat u tijdens deze betogingen bedreigd en geslagen werd (CGVS, p.7, 8), maar u legt hier niet het minste bewijs van neer. U beperkt zich tot het doorsturen van een link naar een Youtube filmpje. Het videofragment toont evenwel een vredevolle manifestatie: een persoon voert het woord, enkele omstaanders luisteren. Er is geen sprake van ongeregeldheden, laat staan dat uit dit fragment blijkt dat u tijdens deze betoging werd geïsoleerd. Meer zelfs, u lijkt niet meteen zichtbaar op deze beelden. Ook wat betreft uw verklaring als zou u zelf de organisator van dergelijke betoging zijn geweest, dient te worden opgemerkt dat u dit op geen enkele manier aannemelijk maakt. U weet niet te verduidelijken wanneer dit was (CGVS, p.5) en u legt wederom geen enkel bewijs neer, hoewel mag worden verondersteld dat een organisator van een betoging hiervoor de nodige formaliteiten dient in orde te brengen. Dat uw beweerde deelname en betrokkenheid bij betogingen bij een terugkeer naar Bagdad tot vervolging door sjiiitische milities zouden kunnen leiden, is dus allesbehalve geloofwaardig.

Rekening houdend met uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw herkomst, dient voorts de huidige veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al- Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese asielzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met bovenstaande gegevens is het CGVS van oordeel dat u naar Irak mag worden teruggeleid. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling.” (RvS 24 mei 2016, nr. 234.824).

De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de gegronde vrees voor vervolging die verzoeker stelt te koesteren in geval van terugkeer naar Irak, betreffende de actuele veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en in Bagdad in het bijzonder en over het reëel risico op het lijden van ernstige schade dat verzoeker er naar eigen zeggen zou lopen in geval van terugkeer is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.7. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, dient erop gewezen dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer. Niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel.

2.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.9. Voorts benadrukt de Raad nog dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat te concretiseren op welke manier hij de artikelen 48/2 en 49/3 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen zouden geschonden zijn. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreft echter een algemeen geformuleerd artikel, dat het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijft doch geenszins een automatische inhoudt voor personen die zich op de vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen. Artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet bepaalt slechts: *“Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een verzoek om internationale bescherming.*

Dit verzoek om internationale bescherming wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.” Deze artikelen doen niets af aan de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen *in casu* correct toepassing heeft gemaakt.

Waar verzoeker verwijst naar een schending artikel 15, *sub c)* in combinatie met artikel 2, *sub e)* van de Richtlijn 2004/83/EG, die geldt als een verwijzing naar artikel 15, *sub c)* *juncto* artikel 2, *sub f)* van de Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 van het Europees Parlement en de Raad inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), merkt de Raad op dat deze bepalingen werden omgezet in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot is het de Raad op basis van de uiteenzetting in het verzoekschrift allerm minst duidelijk op welke wijze verzoeker zijn rechten van verdediging geschonden acht.

2.10. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, § 2, 1° van de Vreemdelingenwet daar niet kan betwijfeld worden dat er ten aanzien van verzoeker ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd in de zin van artikel 55/4, § 1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker werd immers definitief veroordeeld voor een dergelijk ernstig misdrijf.

2.11. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken, in openbare terechtzitting van zevenentwintig juni tweeduizend achttien door de 4de kamer van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen, die was samengesteld als volgt:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. C. VERHAERT,
dhr. S. VAN CAMP,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS